brupartners.brussels
concertation économique et sociale
economisch en sociaal overleg

ADVIES

Ontwerpbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot opheffing van artikel 15/2 van het koninklijk besluit van 9 maart 2006 betreffende het activerend beleid bij herstructureringen

Aanvrager	Minister Laurent Hublet
Aanvraag ontvangen op	15 oktober 2026
Aanvraag behandeld door	Commissie Economie
Advies aangenomen door de Plenaire vergadering op	19 november 2026

*Brupartners bestaat uit 7 effectieve en 7 plaatsvervangende leden die **de representatieve werkgeversorganisaties** (BECI) vertegenwoordigen, 6 effectieve en 6 plaatsvervangende leden die **de representatieve middenstandsorganisaties** vertegenwoordigen, 2 effectieve en 2 plaatsvervangende leden die **de representatieve werkgeversorganisaties van de social-profitsector** (BRUXEO) vertegenwoordigen en 15 effectieve en 15 plaatsvervangende leden die **de representatieve werknemersorganisaties** vertegenwoordigen (6 ABVV, 6 ACV, 3 SYNOVA).*

BRUPARTNERS
Bischoffsheimlaan 26 – 1000 Brussel
Tel : 02 205 68 68 – brupartners@brupartners.brussels – www.brupartners.brussels

Vooraf

In het kader van hun outplacementverplichtingen kunnen werkgevers momenteel aanspraak maken op gewestelijke financiële steun. Er is een budget van ongeveer 700.000 euro per jaar uitgetrokken voor de terugbetaling van de outplacementkosten die werkgevers in het kader van een herstructurering maken.

Na een analyse van deze regeling over de afgelopen jaren komt de Brusselse regering echter tot de volgende conclusies:

- Slechts een klein deel van het voor deze steun bestemde budget wordt daadwerkelijk gebruikt;
- Een groot aantal werknemers die *in fine* profiteren van de aan bedrijven toegekende financiële steun woont niet in het Brussels gewest.

Op basis van deze bevindingen en gelet op de moeilijke begrotingssituatie heeft de regering daarom beslist om deze steun stop te zetten om besparingen te realiseren. Deze intrekking heeft geen gevolgen voor de verplichtingen van werkgevers op het gebied van outplacement. Er is overigens voorzien in een overgangsperiode om reeds ingediende aanvragen te kunnen afhandelen.

Er wordt aan Brupartners een ontwerpbesluit tot intrekking van deze financiële steun voorgelegd.

Advies

Gelet op de gedane vaststellingen staan **de representatieve werknemersorganisaties** positief tegenover de voorgestelde maatregel. Zij hopen echter dat de hierdoor vrijgekomen budgettaire en menselijke middelen niet louter als een begrotingsbesparing worden beschouwd, maar worden ingezet voor de versterking van bestaande werkgelegenheidsmechanismen die rechtstreeks ten goede komen aan de Brusselse werknemers en hun begeleiding (erkenning van competenties, samenwerking met het volwassenenonderwijs, enz.).

De representatieve organisaties van de werkgevers van de non-profitsector nemen akte van de voorgestelde maatregel en spreken de wens uit dat de begrotingsbesparingen, die voortvloeien uit de intrekking van de regeling voor de vergoeding van outplacementkosten, worden opgenomen in het begrotingstraject dat is vastgesteld voor het werkgelegenheidsbeleid in de periode 2027-2029. Zij benadrukken dat deze besparingen moeten bijdragen aan de in dit kader voorziene globale begrotingsinspanning en zo toelaten om de middelen voor de ondersteuning van het werkgelegenheidsbeleid te vrijwaren, met name op het gebied van de indexering van de partnerschappen en de werkgelegenheidssteun.

De representatieve werkgevers- en de middenstandsorganisaties brengen een ongunstig advies uit over het voorontwerp van besluit dat hen is voorgelegd. Zij pleiten, op basis van een grondigere analyse, voor een hervorming van het mechanisme in plaats van voor de afschaffing ervan, zodat dit mechanisme het Brusselse ondernemersweefsel en ontslagen werknemers doeltreffend kan ondersteunen, met als doel de werkgelegenheid en de economie van het gewest te versterken.

De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties stellen vast dat de Brusselse regering de afschaffing van de gewestelijke tussenkomst in de outplacementkosten van werkgevers, die een

herstructurering doorvoeren, onder meer rechtvaardigt door de onderbenutting van de begrotingskredieten en het beperkt aantal werkgevers dat van deze maatregel gebruikmaakt.

Zij betreuren dat de analyse niet grondiger is uitgevoerd om de relevantie van de regeling te beoordelen. Een laag gebruik betekent niet automatisch dat de regeling weinig nut heeft, noch dat de belangstelling van werkgevers voor de regeling beperkt is. Aangezien de maatregel bovendien samenhangt met de economische conjunctuur, is het begrijpelijk dat de besteding van de begrotingsmiddelen van jaar tot jaar varieert. Het zou nuttig zijn om het percentage werknemers dat na outplacement weer aan het werk gaat te evalueren, evenals de redenen en belemmeringen waarom werkgevers niet vaker gebruikmaken van de regeling, en de daadwerkelijke administratieve lasten voor ACTIRIS. Het zou bovendien nuttig zijn om te onderzoeken hoe de regeling zou kunnen worden hervormd om meer doeltreffend te zijn en welke acties ACTIRIS zou kunnen ondernemen om het gebruik ervan te verhogen.

Op basis van mondeling verstrekte informatie merken **de representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties** op dat de verwachte besparingen ingevolge de afschaffing van de regeling aanvankelijk niet waren meegenomen in het begrotingstraject van 55 miljoen euro aan besparingen op het werkgelegenheidsbeleid voor 2027. Dit betekent, mochten alle besliste bezuinigingsmaatregelen daadwerkelijk worden doorgevoerd, dat de begrotingsinspanning de vastgestelde doelstelling zou overschrijden.

Hoewel zij de inspanningen om de overheidsuitgaven te beheersen en de instrumenten van het werkgelegenheidsbeleid te vereenvoudigen ondersteunen, zien **de representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties** niet in hoe dit besluit past in een samenhangend gewestelijk werkgelegenheidsbeleid. Om in 2030 een tewerkstellingsgraad van 70 % te bereiken en de economische dynamiek te versterken, is het van belang werkgevers op het gewestelijk grondgebied te behouden en aan te trekken. Het afschaffen van deze regeling geeft daarom een verkeerd signaal aan de werkgevers, temeer daar de economische conjunctuur slecht is en de maatregel in Vlaanderen en Wallonië blijft bestaan.

Uit de nota van de regering blijkt ook dat een aanzienlijk deel van de terugbetaalde bedragen ten goede komt aan werknemers die buiten Brussel wonen. **De representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties** wijzen erop dat het hier gaat om een maatregel ten gunste van werkgevers die in het gewest gevestigd zijn, en niet om directe steun aan werknemers. Het is dan ook begrijpelijk dat de betrokken werknemers uit verschillende gewesten afkomstig zijn. Bovendien vormen werknemers die in Vlaanderen en Wallonië wonen een troef voor Brussel en zijn bedrijven. Het onderscheiden van ontslagen werknemers op basis van hun woonplaats lijkt dan ook voorbij te gaan aan de Brusselse realiteit met een dynamische en open arbeidsmarkt. Dit geldt des te meer als deze ontslagen werknemers daarna in Brussel blijven werken.

Mocht uit de evaluatie van de regeling blijken dat het onmogelijk is om de regeling op bevredigende wijze te hervormen, dan vragen **de representatieve werkgevers- en middenstandsorganisaties** dat het budget gehandhaafd blijft en wordt herbestemd voor het werkgelegenheidsbeleid, ten behoeve van de werkgevers.

*

* *